

Ο Ηρακλής έφυγε από την Φολόη κι έφτασε στον Ερύμανθο, στα μέρη του βουνού Λάμπεια, αναζητώντας τον κάπρο. Δεν το βρήκε. Το θηρίο είχε κρυφτεί. Ο Ηρακλής έβαλε τρομερές κραυγές και ο κάπρος εμφανίστηκε τρομαγμένος. Ο Ηρακλής τον έστρωσε στο κυνήγι. Ο κάπρος έτρεχε γρήγορα αλλά και ο Ηρακλής τον είχε από κοντά. Θα μπορούσε να τον σκοτώσει ή να τον πληγώσει αλλά κάτι τέτοιο του απαγορευόταν. Αναγκαστικά, ο αγώνας θα κρινόταν από την αντοχή του κυνηγού και του κυνηγημένου. Μπροστά ο κάπρος, πίσω ο ήρωας, διέσχισαν ολόκληρη την Αρκαδία κι άρχισαν να σκαρφαλώνουν στις απότομες πλαγιές του βουνού.

Ο κάπρος, για την ώρα, άντεχε αλλά ήταν φανερό πως αυτό δεν θα διαρκούσε για πολύ ακόμα. Ο Ηρακλής όλο και μείωνε την απόσταση που τον χώριζε από το θήραμά του. Όσο όμως ανέβαιναν, τόσο τους χτυπούσε το κρύο. Από ένα σημείο κι έπειτα, το χιόνι σκέπαζε την πλαγιά. Και γινόταν όλο και πιο παχύ. Ο κάπρος αναγκαζόταν τώρα να τσαλαβουτά και να βυθίζεται στο χιόνι. Απόκαμε. Παράτησε τον αγώνα.

Ο Ηρακλής μπόρεσε να τον πλησιάσει. Εξουθενωμένος, ο κάπρος δεν αντιστάθηκε. Ο ήρωας του έδεσε τα πόδια, προσεκτικά να μην τον πληγώσει, τον πέρασε στους ώμους του και κίνησε για τις Μυκήνες. Κάποτε, έφτασε. Ο Ευρυσθέας που τον είδε από το ύψος των τειχών, τόσο πολύ τρόμαξε που έτρεξε και χώθηκε στο χάλκινο πιθάρι του.

Έχοντας ολοκληρώσει τον τέταρτο άθλο του, ο Ηρακλής σκότωσε τον κάπρο και τον έγδαρε. Η μια εκδοχή θέλει να φορούσε το τομάρι μαζί με την λεοντή, η άλλη ότι το χάρισε στον φίλο και σύντροφό του στην Αργοναυτική εκστρατεία, Ύλα.

(τελευταία επεξεργασία, 9 Αυγούστου 2021)